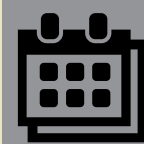

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

Αργίες και εορτές

Γαλλία - εθνική γιορτή, σε ανάμνηση της 14ης Ιουλίου 1790 (ημέρα γιορτής, ένα έτος μετά την άλωση της Βασίλης)

Ορθόδοξη Εκκλησία

Ακύλα αποστόλου εκ των Εβδομήκοντα, επισκόπου Λευκάδος, Ιλαρίου και Ιούστου (†η' αι.), Ηρακλείου και Πέτρου του νέου, Οσίων Ιωσήφ, αρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης του ομολογητού, Οησιόμου του θαυματουργού, Πέτρου επισκόπου Κρήτης και Νικοδήμου του Αγιορείτου, του σοφωτάτου της Εκκλησίας διδασκάλου (†1809)

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1824 - Οι Έλληνες αγωνιστές νικούν τους Οθωμανούς στη μάχη της Άμπλιανης.

1913 - Β΄ Βαλκανικός Πόλεμος: Ο ελληνικός στρατός εισέρχεται στην Κομοτηνή.

1933 - Gleichschaltung: Στη Γερμανία, όλα τα πολιτικά κόμματα τίθενται εκτός νόμου εκτός από το Ναζιστικό Κόμμα.

1933 - Αρχίζει η Ναζιστική ευγονική με την εφαρμογή του νόμου περί Πρόληψης απογόνων των ασθενών με κληρονομικές ασθένειες, που απαιτεί την υποχρεωτική στέρωση κάθε πολίτη που πάσχει από υποτιθέμενες γενετικές διαταραχές.

1943 - Αρχίζει η μάχη του Μακρυνόρους. Η αντιστασιακή οργάνωση του ΕΔΕΣ επιτίθεται σε κονβόι της ιταλικής μεραρχίας Μπρένερ και σε τμήματα της γερμανικής μεραρχίας Εντελβαίς.

1958 - Ιρακινή επανάσταση: Στο Ιράκ η μοναρχία ανατρέπεται από λαϊκές δυνάμεις με επικεφαλής τον Αμπντ αλ-Καρίμ Κασίμ, ο οποίος γίνεται ο νέος ηγέτης του έθνους.

1964 - Η κυβέρνηση, δια του υπουργού Δικαιοσύνης Πολυχρόνη Πολυχρονίδη, επιβάλλει εξάμηνη παύση στον εισαγγελέα Αρείου Πάγου και μετέπειτα πρωθυπουργό της χούντας Κωνσταντίνο Κόλλια για την επέμβασή του στο έργο της ανάκρισης γύρω από την υπόθεση Λαμπράκη. Οξύτατες αντιδράσεις της Ε.Ρ.Ε.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1841 - Αλέξ. Βυζάντιος, δημοσιογράφος

1913 - Τζέραλντ Φορντ, 38ος πρόεδρος των Η.Π.Α.

1918 - Ίνγκμαρ Μπέργκμαν, σκηνοθέτης

1925 - Χρήστος Πασαλάρης, δημοσιογράφος

1967 - Μάριος Κωνσταντίνου, ποδοσφαιριστής

ΘΑΝΑΤΟΙ

1676 - Νεκτάριος, πατριάρχης Ιεροσολύμων

1809 - Νικόδημος ο Αγιορείτης, ασκητής

1951 - Νικόλαος Κολυβάς, νομικός και πολιτικός

1970 - Γεώργιος Γρηγορίου, πολιτικός

1971 - Στέλιος Κωτιάδης, πολιτικός

1981 - Ιωάννης Αγαθαγγέλου, Έλληνας χουντικός υπουργός

1991 - Ανδρέας Αγγελάκης, ποιητής

1997 - Δημοσθένης Ζαδές, συγγραφέας

2008 - Πέτρος Οικονομάκης, Έλληνας καλαθοσφαιριστής

Μάχη του Μακρυνόρους

Η Μάχη του Μακρυνόρους ήταν μία από τις μεγαλύτερες και σημαντικότερες μάχες που έδωσε η αντιστασιακή οργάνωση του ΕΟΕΑ - ΕΔΕΣ με την αυτοκινητοπομπή της ιταλικής μεραρχίας Μπρένερ (Brennero) και τμήματα της γερμανικής μεραρχίας Έντελβαίς (Edelweiss) κατά την διάρκεια της Συμμαχικής επιχείρησης Animals από τις 16 έως τις 22 Ιουλίου 1943 στην στενωπό της οδικής αρτηρίας Αμφιλοχίας-Άρτας στο όρος Μακρυνόρος. Η μάχη έληξε με νίκη για τον ΕΔΕΣ και προκάλεσε αρκετές απώλειες στην εχθρικές μονάδες. Θεωρήθηκε καθοριστικής σημασίας για την έκβαση του πολέμου στην Ευρώπη και μία από τις σημαντικότερες μάχες της περιόδου

Την 30η Ιουνίου το Συμμαχικό Στρατηγείο έκδωσε διαταγή προς τον ΕΔΕΣ για να παρεμποδιστεί οποιαδήποτε εχθρική κίνηση του εχθρού επί της οδικής αρτηρίας Αμφιλοχίας - Άρτας. Αρχικώς στις 4 Ιουλίου εξαπολύθει από το Αρχηγείο Βάλτου επίθεση προς την οχυρωμένη Ιταλική στρατιωτική βάση της γέφυρας Αχελώου η οποία εγκαταλήφθη μετά από νυκτερινή έφοδο στη προκωρημένη θέση του εχθρού, η εχθρική δύναμη αποτελούνταν από 200 στρατιώτες. Οι απώλειες του ΕΔΕΣ ανέρχονται σε 2 νεκρούς αξιωματικούς και 32 τραυματίες. Από την 7η Ιουλίου 1943 τα ανταρτικά τμήματα των ΕΟΕΑ-ΕΔΕΣ Βάλτου υπό τον οπλαρχηγό και Ιατρό Στυλιανό Χούτα, έφθασαν στην περιοχή και αναπτύχθηκαν στα υψώματα του Μακρυνόρους. Αρχισαν να καταστρέφουν τις τηλεφωνικές και τηλεγραφικές γραμμές, ενώ τη νύχτα της 9ης Ιουλίου συνεργείο καταστροφών με επικεφαλής τον ταγματάρχη της βρετανικής αποστολής, Θέμη Μαρίνο και τους Υπολοχαγούς Γ. Μούτσο, Ανθ/γός Σωτ. Ματαντό ανατίναξε όλες τις γέφυρες από το Μακρυνόρος ως την Άρτα και συγκεκριμένα τις Αννίνου, Κομποτίου, Αγ. Νικολάου και Ζούτου.

Εως την νύχτα της 13ης Ιουλίου ουδεμία εχθρική κίνηση είχε παρατηρηθεί έως ότου η μεραρχία "Μπρένερ" εμφανίστηκε

με 680 οχήματα και 7000 Ιταλούς και Γερμανούς στρατιώτες, με στρατηγό τον Άλντο Πριντσιβάλε. Σύνδεσμος πληροφοριών ήταν ο πρόεδρος πολιτικής επιτροπής του ΕΔΕΣ Τσιρογιάννης Σπυρίδων, ο οποίος βρισκόταν στην Αμφιλοχία και ενημέρωνε με σχετικές αναφορές τις δυνάμεις του Μακρυνόρους. Το Αρχηγείο του Βάλτου στο Μακρυνόρος αντέταξε 450 άνδρες και αξιωματικούς, 12 οπλοπολυβόλα, 4 αρματικά τυφέκια, δύο νάρκες κατά οχημάτων και ένα γερμανικό πυροβόλο. Ο Διοικητής της Ιταλικής φρουράς Αμφιλοχίας ενημέρωσε τον Στρατηγό και επικεφαλής της αυτοκινητοπομπής Άλντο Πριντσιβάλε ότι το Μακρυνόρος κατέχονταν από αντάρτες αλλά εκείνος έκρινε ότι η διαδρομή θα είναι σχετικά εύκολη και χωρίς δυσκολίες.

Στις 14 έως 15 Ιουλίου στο χωριό Κατάφουρκο Αιτωλοκαρνανίας είχε ετοιμαστεί η πρώτη ενέδρα των ανταρτών. Στην εμπροσθοφυλακή της πομπής προπορεύονταν ομάδες μοτοσυκλετιστών που δέχθηκαν τα πρώτα πυρά και καταστράφηκε ένα άρμα μάχης από νάρκη. Ιταλικό πεζικό με αρχηγό τον Τ/ρχη Felice Arthuro προσπάθησε να επιτεθεί επί του όρους αλλά υπεσπασαν βαριές απώλειες. Στις 16 Ιουλίου στο χωριό Ανοιξιάτικο οι Ιταλοί αιχμαλώτισαν 20 χωρικούς ώστε να χρησιμοποιηθούν ως ασπίδα της πομπής με προπορευόμενο όχημα, 3 εκ των οποίων εκτελέστηκαν. Ανάμεσα στις θέσεις Χάνι Κατσούλη και Χάνι Τολιά ήταν σε θέση μάχης η επόμενη ενέδρα των ανταρτών. Στην επίθεση αυτή ανατινάχτηκε 1 φορητό και 2 ακόμη κατρακύλισαν στον γκρεμό. Οι όμηροι διασώθηκαν όλοι. Την ίδια ημέρα ανατινάχτηκε 1 άρμα μάχης στο Μενίδι Αιτωλοκαρνανίας από νάρκη.

Στις 17 Ιουλίου οι δυνάμεις του ΕΔΕΣ περιορίστηκαν σε ανάπαυλα και οι Ιταλοί ανασυγκροτήθηκαν. Καμία μεγάλη συμπλοκή δεν υπήρξε. Στις 18 Ιουλίου οι δυνάμεις του ΕΔΕΣ ενισχύθηκαν από τις ομάδες του Κ. Βασιλάκη, του Ανθ/γού Οικονόμου Ι. και Κ. Μπούρο.

Στις 19 Ιουλίου οι Ιταλοί επιτίθονταν από Κατάφουρκο προς

Αννίνου - Λαγκαδά αλλά όλες οι προπαρασκευασμένες επιθέσεις αποκρούστηκαν. Στο Χάνι Κατσούλη, 2 ακόμη οχήματα καταστράφησαν και οι επιθέσεις του ΕΔΕΣ συνεχίζονταν και την νύχτα λεπλατώντας και καταστρέφοντας. Την 20η Ιουλίου κατέφθασαν από την Βόνιτσα και Λευκάδα, Γερμανικές δυνάμεις (Edelweiss) προς ενίσχυση των Ιταλών. Ιταλογερμανικό πεζικό επιτέθηκε στην περιοχή Μαύρο Κούτσουρο στην ράχη του Μακρυνόρους πετυχαίνοντας την ανάσχεση των ανταρτών. Το κενό που δημιουργήθηκε δημιούργησε έναν θύλακα αντίστασης του εχθρού για μικρό χρονικό διάστημα έως ότου οι δυνάμεις των ανταρτών αντιπέθηκαν μετά από ανασύνταξη και οι εχθρικές δυνάμεις αποχώρησαν. Την ίδια νύχτα το Μακρυνόρος βομβαρδίστηκε.

Στις 21 Ιουλίου εχθρικό πεζικό επιτίθονταν με την σύμπραξη πυροβολικού επί του όρους χωρίς να καταφέρουν την διάλυση των ελληνικών τμημάτων. Οι Ιταλοί είχαν χάσει το πητικό τους και περιορίζονταν μόνο σε βολές πυροβολικού και μόνο Γερμανικά τμήματα επιτίθονταν χωρίς κάποια επιτυχία. Στον οικισμό Μενιδίου οι εκεί Ελληνικές δυνάμεις κατέστρεψαν 2 ακόμη οχήματα και ένα ανετράπη. Την 22η Ιουλίου οι αντάρτικες δυνάμεις είχαν ολοκληρώσει την αποστολή τους αφού το Στρατηγείο Μέσης Ανατολής εξήτησε την κατάπαυση του πυρός διότι ο αντικειμενικός σκοπός της επιθέσεως είχε επιτευχθεί. Οι συμμαχικές δυνάμεις είχαν αποβιβαστεί στην Σικελία. Με το τέλος της επιχείρησης οι αντάρτικες δυνάμεις αποχώρησαν εγκαθιστώντας φυλάκια και παρατηρητήρια για λόγους αντιποίνων στις περιοχές του Μακρυνόρους. Οι Ιταλική δύναμη στις 22 Ιουλίου κινήθηκε προς Άρτα όπου παρέμεινε για ανασυγκρότηση, συνέπεια της επιχείρησης ήταν να καθυστερήσει από τον τελικό προορισμό της 17 μέρες.